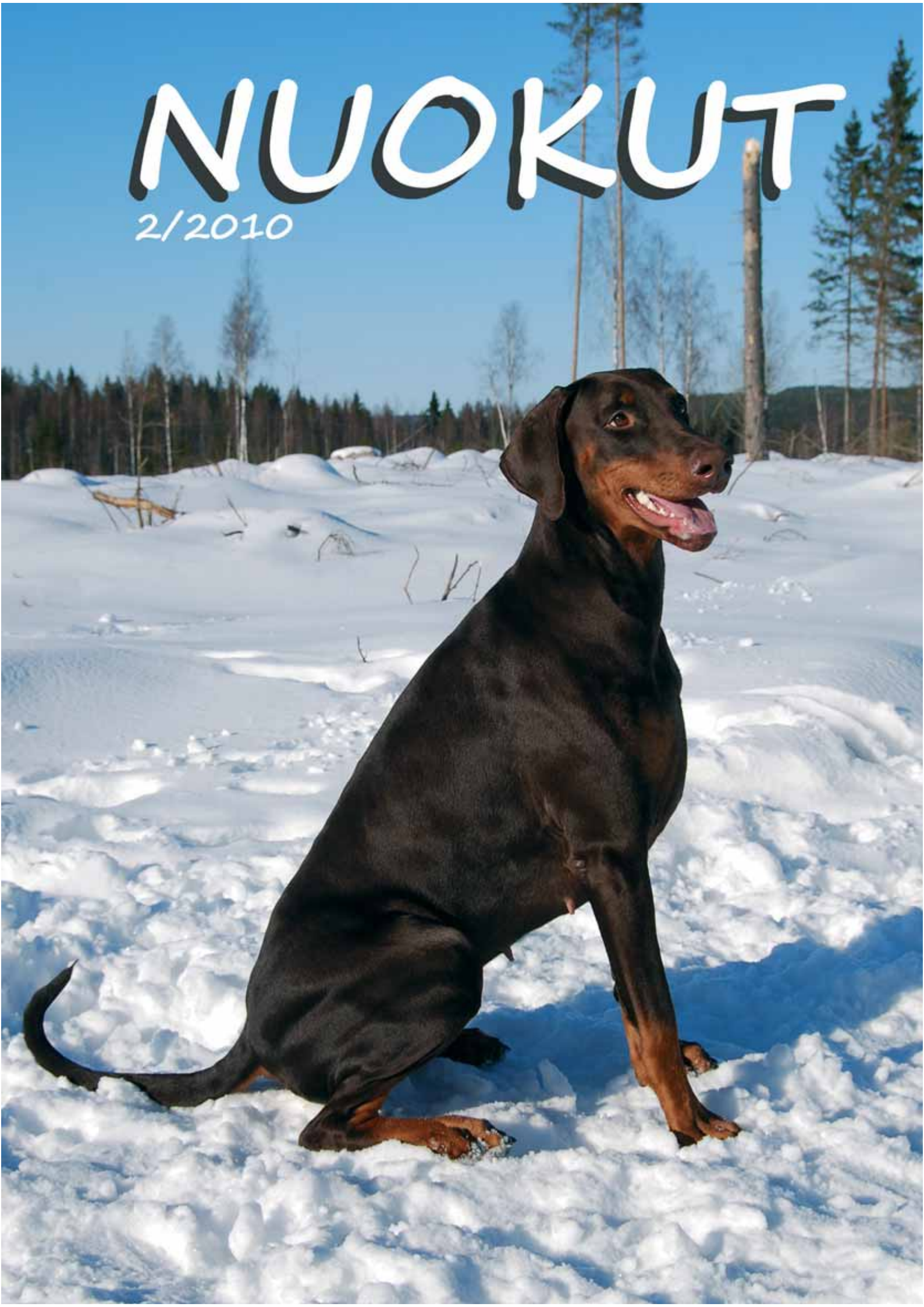

NUOKUT

2/2010

Toimihenkilöt vuonna 2010

Puheenjohtaja
Minna Moisio
Hirvenpolku 7, 40270 Palokka
puh. 040 773 6865
minna.moisio@gmail.com

Varapuheenjohtaja
Asko Hämäläinen
Kuoppiementie 100, 41325 Laukkavirta
puh. 040 577 0318
rauni.hamalainen@gmail.com

Johtokunnan varsinaiset jäsenet

Sihteeri Kirsi Tarvonen
Varvikontie 120, 41230 Uurainen
puh. 050 9110 502
tarvonenki@yahoo.com

Seija Leppänen
Uudensillantie 20, 41660 Toivakka
puh. 871 568, 040 514 4568

Koulutusvastaava
Jari Parkkisenniemi
Sepänkatu 13 A 1, 40720 Jyväskylä
puh. 050 355 5087
jariparkkis@gmail.com

Sami Heinäaho
sami.heinaaho@suomi24.fi

Harri Laurila
laurila.harri@luukku.com

Johtokunnan varajäsenet

Jaana Järvinen
puh. 0400 366 800 (iltaisin)
powerpfote@elisanet.fi

Hanna Helminen
puh. 045 670 9555
hahelminen@gmail.com

Raimo Hänninen
Liepeentie 367, 41400 Lievestuore
puh. 040 702 6674, 014 861 790

Nuokut-lehti, www.sivut
Jaana Pinson
puh. 050 346 6874
jaana.pinson@gmail.com

Rahastonhoitaja, jäsenasiat
Kati Heinänen
Lahnantie 1, 44120 Äänekoski
kati.heinanen@luukku.com
puh. 050 307 6803

Kilpailu-, koulutus- ja vetokoirajaosto
Jaana Järvinen, kokoonkutsuja
Asko Hämäläinen
Hanna Helminen
Jari Parkkisenniemi
Harri Laurila

Pelastuskoirajaosto
Minna Moisio

Näyttelyjaosto
Susanna Uusitupa-Kärppä
puh. 040 836 8845
susanna.uusitupa@didaktics.com
Kirsi Tarvonen

K-S Palveluskoirayhdistys ry

Keski-Suomen Palveluskoirayhdistys ry on toiminut vuodesta 1946. Yhdistyksessä on 90 jäsentä (8/2010). Yhdistyksen sisällä toimii kolme jaostoa: kilpailu-, koulutus- ja vetokoirajaosto, pelastuskoira- sekä näyttelyjaosto.

Yhdistyksellä on oma maja Koirakorpi Lievestuoreella. Saunallinen maja on jäsenten käytettävissä. Majan ympäristössä on harjoittelumaastoa ja tottelevaisuuskoulutukseen sopiva kenttä.

Yhdistys järjestää tottelevaisuus-, maasto- ja pelastuskoirakoulutusta sekä talvisin mahdollisuuden harrastaa valjakohiihtoa. Näiden lisäksi yhdistys järjestää palveluskoirakokeita, tottelevaisuuskokeita, kursseja, luentoja.

Sponsorisopimus Best Friendin kanssa

Keski-Suomen Palveluskoirayhdistys ry:llä on sponsorisopimus Best Friendin kanssa. Muita kilpailevia merkkejä tai tuotteita ei saa olla samassa tapahtumassa sponsorina. Sponsorin logo tai mainos tulee olla näkyvillä tapahtuman mainoksissa ja/tai näyttelyluettelossa sekä tapahtuman/seuran kotisivuilla.

Koulutukset

Ohjattu koulutus Aholaidan kentällä on avoin ja maksuton kaikille yhdistyksen jäsenille. Koulutuksissa keskitytään harjoittelemaan PK-tottelevaisuusliikkeiden muodossa perustottelevaisuutta sekä hiotaan kilpailuihin tähtääviä liikkeitä. Koulutuksiin ovat tervetulleita niin aloittelevat kuin jo kokeneemmatkin koirat. Koirat tulee olla rokotettuja.

Ohjattu koulutus Aholaidan kentällä sunnuntaisin klo 13-14, itseohjautuva vuoro klo 14-15.

PK-tottelevaisuusharjoituksissa on joulutauko 1.12.2010 - 31.1.2011. Pakkasrajan koulutuksilla on -10 astetta.

K-S PKY:n jäsenillä on mahdollisuus käydä kouluttamassa koiriaan Tikkakoskella, puolustusvoimien alueella tiistaisin iltapäivällä ja lauantaisin klo 14 alkaen. Armeijan alueella kun ei niin vaan saa käyskennellä, ilmoittaudu ensin Jaana Järviselle powerpfote@elisanet.fi ja hän laittaa asiasta lisätietoa.

Lisätietoa koulutuksista:
Jari Parkkisenniemi
jariparkkis@gmail.com
www.kspky.org/toimintaa.htm

Jäseneksi

Jäseneksi voit liittyä maksamalla jäsenmaksun yhdistyksen tilille 529081-410142 VIITENUMERO 10100. Ilmoita rahastonhoitajalle nimesi (myös perhejäsenen nimi) ja osoite, niin jäsenposti tulee perille. Yhdistyksen jäsenasioita hoitaa rahastonhoitaja Kati Heinänen, kati.heinanen@luukku.com, puh. 050 307 6803.

Vanhat jäsenet: jäsenmaksu tulee hoitaa vuosittain huhtikuun loppuun mennessä. Erillisiä laskuja ei lähetetä, vaan maksusta pitää huolehtia joka vuosi itse.

Jäsenmaksut vuodelle 2010:

varsinainen jäsen	14 euroa
perhejäsen	5 euroa
ainaisjäsen	140 euroa

Ajantasaista tietoa yhdistyksen tapahtumista, koulutuksista, kursseista, kilpailuista ja tiivistetysti johtokunnan kokouksissa käsitellyistä asioista löydät netistä: www.kspky.org

**Tottelevaisuuskoulutuksessa
joulutauko
1.12.2010 - 31.1.2011**

Koirakorven varaukset nettikalenterissa

Kun haluat varata Koirakorven käyttöösi, katso kalenterista, onko haluamasi aika vapaana. Käyttäjätunnuksella voit katsoa kalenteria, mutta et tehdä varausta tai peruutusta.

Kalenterin linkki:

www.paivyri.fi

Käyttäjätunnus: Koirakorpi

Salasana: Varaukset

Muutokset kalenteriin ja

Koirakorven varaukset tekee:

Hanna Helminen hahelminen@gmail.com

**6.3.2011 Valjakkohiihtokilpailut
Äänekoskella**

Keski-Suomen Kennelpiirin piirin-
mestaruuskilpailu, SPL mestaruus-
kilpailu sekä SBCAK ry:n
mestaruuskilpailu,
avoin kaikille.

Talkoolaisia tarvitaan!
Ilmoittaudu Jaana Järviselle:
powerpfote@elisanet.fi

Jos sinulla on yhdistyksen omaisuutta
(esim. starttipistooli, noutokapula, paikallaolo-
palu tms.), ilmoita hallussasi olevista tavaroista
Kirsi Tarvoselle tarvonengi@yahoo.com

Tule talkoisiin

Jyväskylän KV-koiranäyttelyyn 13.-14.11.

Meidän osuutena Jyväskylän kansainvälisessä koiranäyttelyssä on perinteisesti ollut lipunmyynti. Näyttely on yhdistyksen varainhankinnan kannalta ensiarvoisen tärkeä, joten merkkää kalenteriin ja ilmoittaudu töihin.

Voit tulla vain toisena päivänä tai molempina. Tiedossa on mukavaa hommaa hyvässä seurassa ja näyttelyä pääsee seuraamaan sen paremmin mitä enemmän meitä on.

Myyjät saavat ruoka- ja kahvilipukkeet sekä pääsevät mukaan helmi-maaliskuussa järjestettävään näyttelyn karonkkaan. Karonkassa on perinteisesti hyvät ruuat ja juomat sekä mukavaa ohjelmaa.

HUOM. Kaikki yhdistyksen palkitsemiset, korvaukset ja joukkueisiin osallistumiset edellyttävät, että henkilö on osallistunut yhdistyksen toimintaan osallistumalla vähintään kahdesti kuluneen vuoden aikana talkoisiin tai kokeiden järjestämiseen.

Ilmoittautumiset

Minna Moisio

minna.moisio@gmail.com tai puh. 040 773 6865

Kirsi Tarvonen

tarvonengi@yahoo.com tai puh. 050 9110 502

Puheenjohtajalta

Miten on palveluskoiraharrastuksemme kehittynyt vuosien varrella? Koulutuskentän paikka on vaihtunut moneen kertaan. Ei juuri paremmaksi, mutta maksulliseksi kylläkin (maksamme aurauksesta). Välillä perustetaan uusia yhdistyksiä tai alaosastoja, jotka sitten aikansa pyörii muutaman aktiivin voimin ja sitten taas hiljenee. Talkootyöhön ja vastuulliseen sitoutumiseen löytyy yhä väkeä, mutta määrä on vähenemään päin.

Koiraharrastajia on paljon, mutta emme ole saaneet voimiamme yhdistettyä siten, että olisimme saaneet aikaiseksi jotain selvää parannusta harrastusolosuhteisiin tai arvostukseen. Killerille nouseva agilityhalli on toivottavasti päänaavaus uusille tuulille. Voisiko tuo halli olla kärkeä koiraharrastuksen olosuhteiden kehittämisessä? Voisimmeko me kaikki koiraharrastajat olla myötävaikuttamassa hallin menestykseen, jolloin 10 vuoden kuluttua meillä voisi olla toinenkin koirahalli? Kun yksi on uskaltanut olla rohkea, niin tuetaan, eikä ainakaan olla kateita.

Millaista voisi olla koiraharrastus Jyväskylässä vuonna 2020? Killerillä on kaksi harrastushallia ja iso koulutuskenttä sekä aidattu koirapuisto. Koiraja hevostarvikeliikkeitä ja erilaisia koirapalveluja tarjoavia yrityksiä. Talvella osalle alueen laduista on valjakkohiihtovuorot kolme kerta viikossa ja paikka toimii myös valjakkohiihtokisojen pitopaikkana, koska alueella on hyvät puku- ja pesutilat. Ravirata toimii myös vinttikoirien kilparatana. Paviljonki haluaa edelleen, että kv-näyttely pidetään Paviljongissa. Uusi kaupunginjohtaja toimii kv-näyttelyn suojelijana ja osallistuu palkintojen jakoon. Uuden vuoden juhlissa palkitaan MM-kisoissa menestynyt koiraurheilija ja hänen koiransa. Molemmat ovat paikalla.

Em. haaveiluun kirjoitti Tapio Eerolan kolumni Koiramme -lehdessä 10/2010.

Kiitos kaikille kuluneesta vuodesta. Erityiskiitos johtokunnan jäsenille. Tulkaa syyskokoukseen valitsemaan yhdistykselle uusi puheenjohtaja ja viettämään mukavia pikkujouluja. Täytyy olla varovainen, mitä toivoo. Toiveet voi toteuttaa.

Minna Moisio

Tyhjentävä raportti rahastonhoitajasta

Kerro lyhyesti itsestäsi, koirastasi ja koiraharrastuksestasi.

Eli Kati Heinänen, 25-vuotias äänekoskelainen. Päivätyö rahoituslalla, vapaa-aika menee enemmän ja vähemmän koiratouhuissa. Omaa koiraa olen halunnut ihan pienestä asti, mutta vanhempien luona asuessa lupaa koiran ottamiseen ei hellinnyt.

Ensimmäinen ja toistaiseksi vielä ainut koirani on espanjanvesikoira Aatu, 4,5 vee. Aatun kanssa on harrasteltu vähän kaikennäköistä, kokeissa asti kuitenkin vain tokoa. Ihan sitä helpointa koiraa en ensimmäiseksi koiraksi saanut, mutta Aatun kanssa olen kyllä oppinut paljon.

Miten tuli lähteneeksi mukaan Keski-Suomen Palveluskoirayhdistykseen? Milä yhdistyksen toiminta näyttää?

Aatun kanssa on käyty erinäisissä K-S PKY:n koulutuksissa, joten kun Parkkisenniemen Jari sitten laittoi viestiä, että Härmäläisen Asko on minua ehdottanut rahastonhoitajaksi, en kehdannut kieltäytyä :) Olen aiemmin ollut rahastonhoitajana ja muutenkin hallituksessa mukana Jyväskylän kani- ja jyrjäydyshdistyksessä, mutta sitten koiratouhut veivät mukanaan.

Ensi vuonna häärin mukana myös Suomen Belgianpaimenkoirayhdistyksen Keski-Suomen paikallisosastossa, mistä voinee päätellä seuraavan koiran rodun.

Mitä voisi K-S PKY:ssä kehittää ja miten? Mitä toimintaa toivoisit?

Mielestäni yhdistys tarjoaa mukavasti toimintaa. Seuraavankin pennun kanssa aion osallistua ahkerasti koulutuksiin ja kursseille. Kokeneempien vinkit ja ohjeet on aina tarpeen.

Mikä koiran kanssa harrastamisessa on parasta ja pahinta?

Parasta on ehdottomasti yhdessä tekemisen

hauskuus, se kun koiran olemuksesta näkee, miten kivaa sillä on kun puuhaillaan yhdessä. Tietysti myös onnistuneet suoritukset treeneissä ja kokeissa kannustaa itseä eteenpäin. Niin ja tietty treenikaverien näkeminen on aina mukavaa :)

Pahinta, hmm... Varmaan oma kisajännitys ja aikaiset herätykset, heh. Muuta ei kyllä tule mieleen! Aatu on aika rehellinen koira ja tekee kisoissakin parhaansa mukaan niinkuin olen sille opettanut. Välillä niitä koulutusvirheitä sitten paikkaillaan treeneissä ennen seuraavaa koetta. Välillä päänsäivä aiheuttaa myös harrastamisessa se, että Aatu saisi olla paljon sosiaalisempi vieraille ihmisille.

Mitä koiramaailmasta puuttuu?

Tämä olikin vaikea kysymys. En keksi tähän hätään mitään muuta kuin sen ainaisen talkoo-hengen mitä varmaan meissä kaikissa saisi olla vähän enemmän!

Onko sinulla jotain tavoitteita koirasi kanssa (koulutus/kilpailu/arkitottis)?

Aatun on tällä hetkellä kastroinnin jälkeisellä sairaslomalla. Odotellaan vielä muutamien terveystutkimusten tuloksia ja mietitään sitten niiden mukaan, mitä jatkossa puuhaillaan.

Koulutusvinkkejäsi

Tärkeimpänä pidän itse sitä, että nuoren koiran kanssa rakentaa pikkuhiljaa hyvän pohjan, josta lähteä liikkeelle. Ja tietysti yhdessä tekemisen pitää olla mukavaa koiralle ja ohjaajalle :) Tämän ensimmäisen koiran

ni kanssa ihan kaikkea ei ensimmäisellä kerralla ole tullut opetettua oikein, toivottavasti seuraavan koiran kanssa on jo viisaampi.

Koirasi parhaat ja huonoimmat puolet.

Aatussa parasta on se, että se kovasti leimautunut minuun ja haluaa tehdä minulle hommia. Lisäksi sillä on loistava huumorintaju, se keksii välillä hassuja tempauksia ja selvästi nauttii kun saa hauskuutettua muita :)

Se ei pelkää kovia ääniä ja on alustavarma, lisäksi se on ahne ja siltä löytyy mukavasti saalis- ja taisteluviettiä, vaikka luonteessa muuten puutteita onkin. Näistä huonoista puolista joitain mainitakseni, Aatu on varautunut vieraita ihmisiä kohtaan ja lisäksi sillä on kova vahtivietti.

Miten täytät vapaa-aikasi?

Tuntuu, ettei sitä kyllä erikseen tarvitse täyttää vaan se täyttyy vähän niinkuin itsestään. Vapaa-aika menee erinäisten koiratreenien ja lenkkeilyn merkeissä. Lisäksi yritän vaihtelevalla menestyksellä löytää välillä aikaa muullekin urheilulle.

Kotoa löytyisi kanssa aina puuhaa, esim. tällä hetkellä vapaat hetket menee mukavasti pihaa aidatessa.

Mikä saa sinut hyvälle tuulelle?

Koiran kanssa tekeminen ja liikkuminen. Ja tietysti myös monet muut arjen kivat hetket.

Ketä koiraihmistä/koiraa arvostat ja miksi?

Nostan hattua kaikille niille, jotka tavoitteellisesti tekevät koiriensa kanssa ja saavuttavat tavoitteitaan sekä menestyvät.

Mitä muuta haluaisit kertoa, mitä en älynnyt kysyä?

Tässä taisi jo tulla aika tyhjentävä raportti :)

Vuoden 2009 parhaat koirat

Vuoden Palveluskoira

1. Spn Powerpfote Cebada, om. Jaana Järvinen 53 p
2. Spn Royal Cocktail Venus Voyager, om. Miia Hyvärinen 28 p

Vuoden Näyttelykoira

1. Dn Power Dee's Secret Weapon, om. Sami Heinäaho 38 p
2. Bcn Maccabee Bilberry Cream, om. Hanna Helminen 36 p

Vuoden Vetokoira

Spu Sissinheimon Baccus, om. Marja Rantala 14 p

Vuoden TOKO-koira

Bcn Tending Dayfly, om. Hanna Helminen

Suomenmestarit

Valjakkohiihto, Miehet 45 A: Harri Laurila ja Du Brückendorfer Kobolt

Suomen Käyttövalio, haku

Spn Royal Cocktail Venus Voyager, om. Miia Hyvärinen

Tanskan muotovalio

Bcn Maccabee Bilberry Cream, om. Hanna Helminen

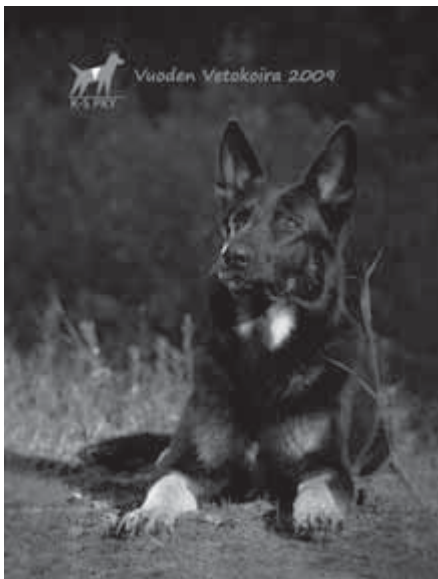
Äncyn pysti = paras jälkikoira kolmen tuloksen perusteella

Spn Powerpfote Cebada, om. Jaana Järvinen 36 p

Aran malja = paras suojelukoira

Spu Sissinheimon Sabel, om. Mariikka Lehto 8 p

Vuoden koirat palkittiin canvas-tauluilla.

Vuoden koira 2010 -mittelö

Yhdistys palkitsee hyvinmenestyneitä jäseniään kerran vuodessa kevätkokouksessa. Kaikki palkitsemiset ja joukkueisiin osallistumiset edellyttävät, että henkilö on osallistunut yhdistyksen toimintaan osallistumalla vähintään kahdesti kuluneen vuoden aikana talkoihin tai kokeiden järjestämiseen.

Kevätkokouksen yhteydessä palkitaan (yhdistystä edustaneet yhdistyksen jäsenet):

- piirinmestarit
- Suomen mestarit
- Pohjoismaiden mestarit
- tottelevaisuusvaliot
- käyttövaliot
- muotovaliot

Lisäksi valitaan

- Vuoden näyttelykoira
- Vuoden tokokoira
- Vuoden vetokoira
- Vuoden palveluskoira

Lisäksi on mahdollista jakaa johtokunnan päätöksellä erikseen nimettävä palkinto, kuten Vuoden puurtaja tai Vuoden tulokas.

Laittakaapa tiedot tuloksistanne tammikuun 2011 loppuun mennessä Jaana Järviselle powerpfote@elisanet.fi.

Valjakkohiihtokisoissa leivottiin viisi piirinmestaria

Valjakkohiihtokisat pidettiin 20.3. Huhtasuon liikuntapuistossa. Kisa oli Keski-Suomen kennelpiirin ja saksanpaimenkoirien mestaruuskilpailu, järjestäjänä K-S PKY sekä SPL Keski-Suomi. Maaliin asti tuli 32 kilpailijaa ja viisi yhdistyksen jäsentä sai piirinmestarin tittelin.

1. Miten kisat mielestäsi meni?
2. Miten valmistauduit kilpailuihin?
3. Kuinka monta kisaa oli alla?
4. Kuinka voitelu onnistui?
5. Oliko koiran kunto ok? Miten jaksoi vetää/juosta? Entä oma kunto?
6. Millainen oli reitti? Entä latupohja?
7. Terveisiä kisajärjestäjille?
8. Mitä muuta haluaisit mainita?

VALJAKKOHIIHTOTULOKSET - K-S PKY:n jäsenet

SIJA	PM	Naiset A - 5 km	
2	1	Minna Hokkanen du Marvinette's Herrlich Harley	12:27
3	2	Aino Koskinen ssu Tintenfass Galen Galopp	13:21
Miehet A 45 - 5 km			
1	1	Kari Aaltonen Ikssu Bergjordet's Etz Roswald	10:42
2	2	Harri Laurila du Brückendorfer Kobolt	11:30
Naiset B - 5 km			
2	1	Kirsi Rantala spu Sissinheimon Xexo	14:56
Miehet B 45 - 5 km			
7	1	Olli-Pekka Asell spn Powerpfote Cebada	15:47
Miehet A - 9 km			
2	1	Sami Heinäaho dn Power Dee's Secret Weapon	27:00

Kari Aaltonen ja Ikssu Bergjordet's Etz Roswald

1. Kilpailu meni mielestäni aika hyvin.
2. Ei erikoista valmistautumista, juotin normaalin tapaan koiran...
3. Yksi kilpailu tänä talvena.
4. Voitelu onnistui erittäin hyvin.
5. Koiran kunto oli erittäin hyvä, jaksoi juosta kovaa. Oma kunto oli hie-man kesäterässä, harjoitteluni on jäänyt liian vähiin.
6. Reitti oli helppo ja radut olivat todella hyvässä kunnossa.
7. Kilpailut olivat hyvin järjestetty, paljon paremmin kuin seuraavana päivänä Joensuussa järjestetyt koirahiihdon SM-kilpailut.
8. Toivottavasti siellä järjesteään kilpailut ensi talvenakin, vaikkapa arvokilpailut (SM).

Minna Hokkanen ja du Marvinette's Herrlich Harley

1. Kisat meni ihan ok. Koira vielä kokematon, joten "nollakoiran" homma oli hie-man hakusessa. Mietittiin jopa matkalla sitä, että mihin suuntaan kannattaa jatkaa, eteenpäin vain takaisinpäin. :)
2. Lainakoiralla hiihteleväminen on helppoa! Tiesin, että koira on viritetty parhaalla mahdollisella tavalla. Minä kävin edellisenä iltana vähän pelailemassa sähköä.
3. Yksi.
4. Ei uskalla valittaa - joutuu pian jatkossa voitelemaan itse.. Olihan se hieman kosteahko keli... ;)
5. Koira jaksoi kyllä, oma kunto ei taas(kaan) ehtinyt huippuunsa tälle kisakaudelle.
6. Reittihän on jees. Kunnon mäet on kivoja! Latupohja ei olisi paljon pehmeämpi voinut kai olla?
7. Joo, näillä kavereilla on homma hanskassa! :)
8. Kiitos Satulle hienon veturin lainasta!

Sami Heinäaho ja dn Power Dee's Secret Weapon

Olli-Pekka Asell ja spn Powerpfote Cebada

Soitin heti lauantaina tutuille, joiden luulen seuraavan kisatuloksia, että koira EI ollut niin huono, mitä tulos näyttää! Junulla (2 v.) on vasta ensimmäinen talvi, kun on vedetty säännöllisesti. Kausi aloitettiin Pyhätunturilta joulukuun alussa, jolloin vedettiin kahden viikon aikana aluksi pieniä lenkkejä ja viimeisinä päivinä 8 km lenkkejä, mutta helppoa maastoa. Sen jälkeen pari kertaa viikossa Tikkakoskella ja Keljossa, mutta kovien pakkasten takia pidimme myös taukoa.

Peruuntuneen SM-kisan jälkeen Junu ilmoitettiin Kangasniemelle, jossa kisa oli rankka (pettävä latupohja, koira 35 kg + ohj. 100 kg!) ja säästelimme voimia seuraavaan kisaan... Huhtasuon kisa lähti huippuhyvin liikkeelle, ekaan mäkeen suksi luisti hienosti, mutta jo seuraavaan alamäkeen suksi alkoi imeä kiinni ja 'vesitornin' nousussa olin aivan puhki ja jäimme mäen päälle syömään luntta. Koira olisi vetänyt, mutta säästin nuorta koiraa vielä muutamalla tauolla.

Junu oli ihan voimissaan maalissa ja itsekin olin palautunut, kun meni loppu taikinoi-

JAAVA PINSON

dessä ohittajan kanssa!? Latu profiiltaan ja kunnoltaan olisi sopinut meille hyvin, mutta vaikka valitsin vesikelin suksen ja löin nappia ja pulveria (siis sukseen), ei vaan toiminut. Yhtään.

Järjestelyt olivat mainiot ja sivusta seuranneena tiedän, että paljon oli tehty valmisteluja, jotta kisa sujui hienosti ja nopeasti! Harmi, että Josepa varasti osan mahdollisista osallistujista...

TOUHO HÄKINEN

TOUHO HÄKINEN

TOUHO HÄKINEN

Kirsi Rantala ja spu Sissinheimon Xexo

1. Olisin odottanut vähän parempaa suoritusta meiltä, mutta kaiken kaikkiaan olen ihan tyytyväinen. Tiesin jo lähtiessä, että keli ja rata on raskas Edille, mutta yllätyin, että se oli niinkin poikki maalissa. Ei se ennen ole heittänyt maaten heti maaliin tulon jälkeen. Tässä kisassa me ei parempaan pystytty.

2. Olen valmistautunut koko syksyn ja alkutalven kisoihin. Kesäkaute-
na olen juossut ja tehnyt pitkiä lenkkejä, siten että Edi on saanut vapaana juosta. Varsinaista vetotreeniä olen tehnyt vasta lumien tultua. Tähän kisaan valmistauduin tavanomaiseen tapaa ennen kisa-

TOUHO HÄKINEN

mm. juottamalla, verryttelemällä jne.

3. Tänä talvena olin käynyt kaksi kisaä ennen piirinmestaruuskisoja. Muina talvina olen jo kisannut Edin kanssa useamman kerran. Viime talvi jäi tosin kokonaan väliin, kun minä hoitelin vauvaa.

4. Voitelu onnistui just niin hyvin kuin voi siihen keliin perusvoiteilla onnistua. Kiitos siskolle voitelusta! Keli oli vaikea voitelun suhteen, koska oli niin märkä keli ja suksi imi latuun kiinni. Kisassa suksi ei luistanut juuri lainkaan vaan tökki aika pahasti. Alamäessäkin sai työntää vauhtia. Taisi kyllä monella muullakin olla samanlaista ongelmaa. Kelihän oli kaikille sama.

5. Paksuturkkiselle ja isolle Edille kisa oli raskas, koska keli oli plus-
san puolella (+3) ja latu oli pehmeä ja upottavaa. Joten koiran kunto ei vaan riittänyt loppuun asti. Edi antoi kyllä kaikkensa ja teki parhaansa, mutta hyytyi kyllä ennen maalia. Minä olisin voinut hiihtää kovempaa, jos koira olisi vain jolkotellut kovempaa edestä pois. Oma kuntoni on ollut yllättävänkin hyvä, mutta Edin kunto ei vielä riitä. Täytyy treenata sitä enempi ensi talven koitoksiin. Tosin Edi ei ole enää mikään nuori koira ja sen selkä ongelmakin asettaa omat rajansa, mutta mennään sen minkä pystytään ja hyvältä tuntuu. Tosiasia taitaa vain olla, että parhaat juoksuvuodet on takanapäin.

6. Latuprofiili oli minusta hyvä. Kaikki mäet oli hiihdettäviä ja ratana se on aika vaihteleva. Kisapäivänä latupohja oli pehmeä ja upottavaa ja lumi märkää.

7. Järjestäjille suuret kiitokset!! Kisa oli jälleen kerran järjestetty hienosti ja moitteettomasti. Ilman teitä ahkeria talkoohenkilöitä olisi näin hieno kisa jäänyt järjestämättä. Näin hyvin järjestetyissä kisoissa on ilo kilpailla!

8. Valjakkohiihto on aivan mahtava laji, jota suosittelen sitä kaikille siitä vähänkin kiinnostuneille. Kannattaa ainakin kokeille, eikä kannata ujo-
stella, jos ei omasta mielestä osaa niin hyvin hiihtää. Kyllä sitä oppii, kun vain tekee ja harjoittelee. Jokainen menee oman tasonsa mukaan!

Suojeluviikonloppu Jyväskylässä 24.-25.4.2010

Mihin kokeneiden ohjaajien tulisi kiinnittää eniten huomiota?

Kokeneiden ohjaajien suurin puute on tiedon tuska. Helposti todetaan, että kun vuonna keppi ja miekka tehtiin näin. Kokeneet ohjaajat osaavat lukea koiraa ja tulkita sitä erinomaisesti, mutta silti niiltä puuttuu monesti kyky tai rohkeus ajaa sillä "vehkeellä" täysillä. Vietit kaakkoon ja koira pakettiin, rohkeasti eteenpäin!

Mitkä on tärkeimmät asiat mihin aloittelevalle koiranohjaajalle kannattaa itsesäännöksi kiinnittää huomiota lajin parissa?

Vaikka on vasta-alkaja lajin parissa, pitää pysyä olemaan kriittinen oman koiran suhteen. Omistaja/ohjaaja tuntee kuitenkin parhaiten oman koiransa. Tarkoitetaan sitä, että jos jokin asia vaivaa, pitää uskaltaa kysyä maalimieheltä, miksi tehtiin tällainen harjoitus ja tällöin ohjaaja oppii lisää koirastaan sekä itsestään. Maalimiehen tehtävä on treenata koiraa sen ominaisuuksien mukaan ja ohjaajalla on oikeus tietää, mitä tehtiin ja miksi.

Mihin kiinnität eniten huomiota koirassa ja minkälainen on mielestäsi hyvä suojeluharastukseen soveltuva koira?

Koiran täytyy olla avoin, arat ja aggressiivi-

set koirat eivät sovellu suojeluun. Hyvä hermorakenne, sekä tasapainossa olevat saalisvietti ja aggressioalue - sellaisesta on hyvät suojelukoirat rakennettu. Täytyy muistaa, että suojelussa on kolme osa-aluetta: purut, tottis ja jälki.

Oliko näkemäsi koirat lajiin soveltuvia? Tulisiko mieleen jotakin, mitä haluaisit kommentoida koirista?

Koiramateriaali, mitä leirillä näin, oli lähes erinomaista luokkaa, muutamaa poikkeusta lukuunottamatta, joista ei valitettavasti ole suojelukokeisiin. Pääsääntöisesti koirat purivat täysillä otteilla, taistelivat saaliistaan ja irroittivat (melkein) puhtaasti ja haukkuvat painostavasti (aggressio).

Perusasiat olivat siis näiltä osin kunnossa. Oikeanlaisella treenillä pitäisi suurimman osan näistä koirakoista olla syksyllä 2010 suojelukokeissa (Askolle paineita ;)).

Pahimmat virheet mihin jouduit puuttumaan treeneissä? Ja vastaavasti onnistumisia? Maalimiehen (Askon) työskentely näiden koirien parissa?

Askolla suurimmat virheet joissain yksittäisissä hihojen annoissa, mikä kylläkin kehittyi kovasti leirin edetessä, rohkeasti sisään

kehälle ja poks, koira saa hyvän mahdollisuuden. Motoriikkaa/liikkumista pitää harjoitella (lautatekniikka) myös, että pystyy tekemään turvallisia vastaanottoja koirilla.

Ohjaajat saisivat enemmän kiinnittää huomiota suojeluosan hallintaan, koska sitä hallintaa tarvitaan siellä kokeissa, valitettavasti. Koira tulee valtoimenaan kentälle, pitää ruveta muutaman valtoimenaan tulon jälkeen vaatia kentällä lyhyt hetki istumista, vasta sen jälkeen päästetään koira viettiin, siis haukkumaan/saalistamaan.

Onko jotain mitä eritoten haluaisit sanoa leirillä mukana olleille?

Kiitos kivasta leiristä. Otetaan tässä joskus uusiksi ja koitetaan keskittyä myös ohjaajien koulutukseen tehokkaammin!

Asioita uteli
Niitta Saarinen

Olen Esa Tapio 40-vuotias nuorekas hyvinkääläinen. Olen alkujaan kotoisin Oulusta, jossa aloitin koiraharrastamisen 1990 dobermann-rotuisilla koirilla. Harrastuksiin kuului haku, jälki ja suojelu. Dobermanneista viisastuneista tuli minulle 1997 saksanpaimenkoiranarttu Hausdiener Senna. Senna kilpaili suojelussa, erikoisjäljellä sekä metsäjääljellä. Sennan jäädessä eläkkeelle suojelusta oli aika ottaa uusi pentu kasvamaan ja luonnollinen valinta, jos haluaa pärjätä suojelussa, oli belgianpaimenkoira malinois.

Malinoisuros Kutinan Kuusysi muutti pentuna luokseni 2003 ja alusta saakka Geron tavoitteet olivat korkealla suojelulajeissa. Geron nyt ollessa 7-vuotias olemme käyneet kolme kertaa MM-kilpailuissa. Jokaisessa MM-kisassa tuloksena 1-tulos, pisteitä 274-280, sijoitus 20-30 parhaan joukossa. Gerolla tasan 20 voittajaluokan tulosta ja kaikki 1-tuloksella.

Geron kilpaura jatkuu vielä tänä ja ensi vuonna. Sitteen astuu kehiin uusi kasvatti Kosti. Kosti on nyt toukuussa 8 kk malinoisuros Kutinan Pamppu. Kostin tavoitteet ovat suojelulajeissa ja korkealla tiettenkin!

Tämä vuosi on erinomainen vuosi myös minulle. Silloin 20 vuotta sitten, kun ensi kerran puin suojeluhaalarit ylleen, oli tavoitteeni joskus olla MM-kilpailuissa maalimiehenä. 20 vuotta tämä haave on ollut kirkkaana mielessä ja tänä armon vuonna unelma käy toteen.

Hämeenlinnassa järjestetään syyskuussa 16.-19.9. IPO MM-kilpailut, johon on vuoden ajan Saksanpaimenkoiraliitto kouluttanut maalimiehiä. Reilu kuukausi sitten oli jälleen "pudotuspelien" aika ja maalimieskokelaita pudotettiin pois. Nyt ryhmässä on viisi Suomen parasta kilpamaalimiestä, jotka jatkavat koulutuksessa aina kisaviikolle saakka. Näistä viidestä valitusta kilpailuiden tuomari sitten valitsee kaksi mieleistään maalimiestä, loput kolme jää varalle.

Esa Tapio kävi pitämässä suojeluleirin huhtikuussa. Tapio valittiin yhdeksi suojelun MM-kisojen maalimieheksi. "Teknisesti moitteetonta, älykästä ja kilpailijoille tasapuolista", kuului suojeluosuuden tuomarin arvio miehen työstä.

Mansikkamätsäri

Hyvinhän se meni, siis Mansikkamätsäri 11.7. Uuraisten Paunetilla Jokihaarassa. Palkintoina oli lahjakortteja Vanamon mansikkatilalle ja Valion jäätelöpalloja. Järjestäjinä toimivat Jokihaaran pienviljelijäyhdistys ja Keski-Suomen Palveluskoirayhdistys.

Hellettä oli yli 30, osallistujia saman verran. Tuomarit Eija Leinonen ja Jussi Timperi tekivät tarkkaa työtä. Tosin pentukehässä tapahtui pieni hairahdus, liekö kuumuudesta johtuva? Ite pääpirun (= meikä) oma Rilla jäi vasta viidenneksi punaisten kehässä. Kuulemma molemmat tarvitsevat lisäharjoitusta. Höh! Ja niin kuin me harjoiteltiin monta päivää. Hampaiden näyttökin alkoi sujumaan jo varsin mallikkaasti. Loppuvaiheessa se ei sattunut meihin kumpaankaan enää ollenkaan niin paljon kuin alussa. Eikä tuomarikaan näyttänyt kuiviin vuotaneen! No, me saimme palkinnoksi jäätelön ja se hieman sulatti suurta pettymystä.

Hannele Rosti (o.s. Nyrönen) hoiti toimittajan ammattitaidolla kuuluttajan tehtävät. Ville Rosti tuuraili kehäsihteereitä (Kati Sikiö ja allekirjoittanut) silloin, kun laitoimme parasta osaamistamme koiriemme kanssa kehässä.

Jokaisen kehän viisi parasta palkittiin. Voittaja eli Best In Show oli kerrynterrieri ja pari ansaitsi voitollaan 30 eurolla mansikoita läheiseltä Vanamon tilalta. Kaikkiaan mansikkalahjakortteja oli jaossa 200 euron arvosta. Palkinnot oli anottu ja saatu Uuraisten kunnan nuoriso- ja vapaa-aikalautakunnalta.

Tuottoa Mansikkämätsäristä saimme noin 100 euroa ja sillä hankitaan Jokihaaran kylätalolle erilaisia pelejä. Tilauksessa on lentopallo, mölkky ja jalkapallo. Mukava päivä, osallistujia olin toivonut hieman enemmän. Helle taisi pelottaa suurta kansaa. Ehkäpä ensi vuonna uudestaan...

Kiitos tuomareille, Katille, Hannelelle ja Villelle sekä Jokihaaran pienviljelijäyhdistykselle.

*Helteisin terveisin
Marja Muhonen*

KUVAT: SUVI JA MIKKO N.

Jälkimaininkeja

Mätsäriin voittaja Heli Manninen soitteli minulle ja kiitteli kovasti palkinnosta, joka oli 25 euron lahjakortti Vanamon mansikkatilalle. Lisäksi hän oli jo voittanut sinisten kehästä 6 euron lahjakortin. Näillä hän kävi keräämässä tilalta kuusi kiloa vadelmia! Hän oli tosi iloinen ja tyytyväinen: koskaan aikaisemmin ei ole koiransa kanssa voittanut mitään näin järkevää palkintoa. Talven vadelmat on nyt pakkasessa.

Lisäksi koirasta tuli muotovalio seuraavassa oikeassa näyttelyssä, joten harjoittelu mätsäriin ei senkään osalta mennyt hukkaan. Lähettti kaikille järjestäjille suuret kiitokset ja on mukana myös ensi kesänä.

Tokon piirinmestaruuskisat 26.9.

Keski-Suomen Kennelpiirin TOKOn PM-kisoissa K-S PKY:lle joukkuekultaa sekä Kit & Hanna yksilökultaa!

1 KESKI-SUOMEN PALVELUSKOIRAYHDISTYS RY 671 p

Jaana Järvinen & Powerpfote Cebada ALO 179/200 3.sija

Miia Hyvärinen & Giramin Chandrika AVO 194/200 1.sija, kp

Hanna Helminen & Tending Dayfly EVL 298.5/320 1.sija, kp, PM-kultaa

KUVAT: MARJA RANTALA

K-S PKY:n joukkue Miia Hyvärinen, Jaana Järvinen ja Hanna Helminen & PM-kiertopalkinto.

Junu alokasluokan hyppyliikkeessä, jossa koira hyppää esteen toiselle puolelle, seisautuu ja odottaa, kunnes Jaana siirtyy koiran viereen ja loppuun perusasento.

Tytti avoimen luokan hyppyliikkeessä. Koira hyppää esteen toiselle puolelle, istuu ja palaa sitten Miian luo lähtöpisteeseen.

Palveluskoirien SM-kisat Paimiossa 6.-8.8.

SM-kisoissa yhdistystä edusti 6 koirakkoa. Haku- ja jälkikoiraokile viikonloppu ei suuria antanut, hyvää kokemusta tietysti aina... IPO:ssa Ellu & Mecberger Dyny saavuttivat hienon koularin ja sijoittuivat 12.

K-S PKY edustajat:

Etsintäko

bpmn Giramin Ariel & Ismo Lönnmark t 89 m 182 yht. 271

EK3 SM-pronssia

Hakukoe

lbu Nuuskunenän Kelsey Grammer & Niina Koivula t 72

ei maastoon

lbn Niinivuoren Aamu-Virkku & Tiina Lehtomäki t 58.5

ei maastoon

IPO

bpmn Mecberger Dyny & Elina Will A87 B86 C90 yht. 263

IP3 sij.12

Jälkikoe

bcn Tending Dayfly & Hanna Helminen t 86 m 31 yht. 117

spn Powerpfote Cebada & Jaana Järvinen t 79.5 m 36 yht. 115.5

Piirinmestaruuskisat Uuraisilla 14.-15.8.

Ylituomari: Tiia Tuhkanen

Arvostelemina tuomareina myös Raimo Karppinen ja Pirjo Pasanen

La 14.8. Etsintäko

1. bpmn Giramin Ariel, ohj. Ismo Lönnmark

t 86 m 156 yht. 242 EK3 2.tulos K-S KP piirinmestari EK3

La 14.8. Jälkikoe

1. bc Tending Airborne, ohj. Katja Kiviaho

t 97 m 175 yht. 272 JK3 1.tulos K-S KP piirinmestari JK3

2. bc Tending Dayfly, ohj. Hanna Helminen

t 91 m 180 yht. 271 JK3 1.tulos

3. bpmn Giramin Arietta, ohj. Miia Kiviaho

t 95 m 170 yht. 265 JK3 2.tulos

Su 15.8. Hakukoe

1. lbn Nuuskunenän Kelsey Grammer, ohj. Niina Koivula

t 90 m 187 yht. 277 HK3 1.tulos K-S KP piirinmestari HK3

2. pkc Serica's Doctor Love, ohj. Irma Huttunen

t 72 m 191 yht. 263 HK3 2.tulos

3. rw Adi, ohj. Tuukka Vaajavirta

t 86 m 174 yht. 260 HK3 2.tulos

Viestikokeen piirinmestaruutta ei jaettu (ei osallistujia).

Lisää tuloksia ja kuvia netissä:

www.kspky.org/tuloksia_kuvia.htm

Liikkeenohjaaja Jenni Edelman ohjentaa Hannalle tunnustuskapulan ja kynän oman kapulan merkkaukseen. Tunnarissa koira lähetään 10 m päässä oleville 6 kapulalle, joista haistelemalla koira löytää omansa ja tuo sen ohjaajalle.

Paimion SM – jännäri vailla vertaa!

Lähdin ajelemaan hyvissä ajoin. Tarja-vaimo jäi työkiireiden vuoksi kotiin ja tietysti kisapojille kaikki peukut ja varpaat pystyssä. Rono otti tapansa mukaan asiatsenostisesti köllötellen rauhassa osastossaan: ”Mihinkähän sitä taas ollaan menossa?”

Majapaikka Tervajoella oli jotain muuta kuin vuokraamani viileä maalaistalon aitta, kun oli sattunut väärinkäsitys, voi, voi. Osaksemme tuli majoitusrakennuksen toisen kerroksen kahdeksan neliön solu ja lämmintä riitti kokolattiamaton hennon tuoksun saatellessa meitä tutkailemaan tarkemmin bungaloviamme. Se hyvä puoli asiassa oli, että olin ainut majoittuja. Sain vekslata koko talon kaikki ikkunat ja läpivedot auki ja Ronolla oli oma sänky.

Lauantaiaamuna oli maastokokoontumisen kello viisi. Laskin huonosti matkan ja käytettävissä olevan ajan eikä kaasujalkaa kerennyt juuri polkimelta nostamaan. Olin paikalla tasan viideltä ilman ”virallista” mainintaa: liikenneturvallisuuden törkeä vaarantaminen. Ilman navigaattoria en olisi moiseen suoritukseen pystynyt ja alku olisi ollut vielä hankalampaa.

Maastoarvonnassa sain numeron viisi. Ihan sama mikä numero, eihän Rono osaa lukea.

Ekana jälki. Taisin nukahtaa ilmastointilaitteiden hurinaan, kun Häkkis Veske koputteli ikkunaan: ”Alahan poika heräillä - nyt se alkaa”. Sanoi se muutakin, kun kerroin koirani nimen Giramin Ariel tarkoittavan Jumalan leijonaa. ”On siinä koiralla hirveä nimi,” ja hahatukset päälle. Jäljellä ei mitään ongelmia, täydet 50 pojoa.

Esineruutu alkoi hankalasti. Rono tykkäs mennä useampaan kertaan vasemmalta yli ja kesti aikansa, ennen kuin sain sen orientoitua kunnolla ruutuun. Mitä helkkaria, taisi olla jotain kanssakilpailijoiden kepposia. Muuten reipasta liikuntaa, kulumista esineet, toisen välillä pudottaen. Keskellä ruutuakin oleva esine nousi - yliajalla.

Tuomari korjasi myöhemmin alussa ilmoittamansa pisteet 22 18:ksi, näin myös muilla 2 esinettä nostaneilla. Ronon kollega sai vielä erikoismaininnan riistavietistä pisteillä 17. Ei-vät olleet tuomarin kovalevyt aivan järjestyksessä -sano.

Seuraavana yksi viime vuosien kompastuskivistä - en tosin oikein tiedä, minkä takia - tarkkuusruutu. Rono bongasi 5 centtisen heti pyöritellen sitä hetken nenänpäässä, eikä tuontikaan ollut niitä ripeimpiä, pisteet 17.

Vihon viimeisenä, muttei vähäisimpänä oli pudotetun esineen nouto. Paikkana koko ajan ylöspäin, lopussa jyrkemmin nouseva sänkipelto. Ikinä en ollut moisella alustalla treenannut. Rono yllätti positiivisesti tehden kaikki oikein ja vauhdilla - täydet 20 pistettä.

Näin oli päivä pulkassa. Ei verta eikä kyyneleitä, rauhallista suoritusvuorojen odotusta paahlavassa helteessä, joka ei auton sisällä ilmastointilaitteiden rallattaessa tuntunut mitään. Ruoka ja juoma maistuivat, oli rento olo.

Etsintäkokeessa taisteltiin pisteen eroilla aivan loppuun saakka ja lopputuloksena Ismolle (oik.) & Giramin Arielille upeasti SM-pronssia 1. tuloksella. Onnea!

Majapaikkaan ajaessa taivas repesi, vettä ja jyrinää. Tästäkin me poijjaat selvittiin, on se tuo pelti vahvaa.

Majapaikassa herkkujen kimppuun, tasapuolisesti molemmille, sulle, mulle, sulle... Yö sujui kuumassa kämpässä mallia ”Uneton Tervajoella” ja aamulla tottikseen paremmalla aikataululla. Tottiksessa Rono teki hyvän suorituksen, ilman liikevirheitä, 89 p. Vähän Ronomaista himmailua, voimaa olisi saanut olla enemmän.

Jäljellä oli vielä henkilöhaku, arpa heitti numeron kuusi ja lopullisissa tuloksissa SM 1 ja SM 2 tekivät suorituksen ennen meitä. Niin-

pä tiesin, että mestaruuteen tarvitaan pisteet 79/80.

Voi halvatun 16 sitä keskittymistä, Ronolla muutama huonohko äänenavaushaukku ja ruutuun.

Heti ekalla pistolla railakas haukku ja ukko ulos umpipiilosta. Haukku olisi saanut alkaa varmemmin ja nopeammin. Toinen haukku vasemmalta 100 metristä kunnan tykitystä. Muistikohan avoäijä laittaa korvatulpat, ellei niin sai varmasti kuulovaurion. Me Ronon kanssa pahoittelemme.

Jännittyneenä pisteiden odotusta: 77 ja SM pronssia, hyvä Rono bono. Pisteitä rapisi lähinnä liian ”harvasta” pistottamisesta ja hallinnasta piilolla.

Niin tai näin parhaansa Rono teki ja ehkä vielä vähän enemmänkin. Tuuletus oli villiä, mutta ansaittua. SM-pronssi tuntui lähes voitolta, olihan kisa äärimmäisen tiukka loppuun asti ja näin Suomen parhaimmat etsintäkoirakot seisoivat palkintopallilla.

Ylpeänä edustin ”kasvattajaseura” Keski-Suomen Palveluskoirayhdistystä. PK SM-mitali oli yhdistyksen riveissä kaikkiaan viides kolkella eri koiralla, kolmessa eri lajissa ja kolkella eri vuosikymmenellä. Mestaruus 2007 ”lipsahti” Ala-Keiteleen Kennelkerhon nimiin. Ehkä hyvä niin, olihan se ensimmäinen ja luulisin - myös viimeinen PK mitali. Ellei Lehtosen Ansku yllätä Ronon sukulaispojalla.

Mutta mutta? Missä oli yhdistyksen hieno lippu, missä oli yhdistyksen - se parempi edustusjoukkue? Lippua ei paikalla näkynyt, kisaajia kylläkin.

Ismon silmäterä Rono Kuusamossa.

*Kirjoitti Ismo
Ronon hienoin tassunjäljin innoittamana*

Menestyksen takana on työtä, työtä ja työtä

Katja Kiviaho voitti bordercollie Zenin kanssa tokossa SM-kultaa ja jäljellä piirinmestaruuden. Ensi vuoden SM-kisojen tulokset on kasassa ja tähtämissä on PM-kisat Tukholmassa vielä joulukuussa.

seurannut. Ehkä jossain vaiheessa kokeilemme etsintäkoettakin.

Näitä kahta lajia silmäläpittäen aloin rakentaa pennun koulutusta. Ensin oli vähän opettelua uuden rodun kanssa. Bordercolliella on niitä omia rotukohtaisia juttuja, mitä pitää huomioida koulutuksessa mm. silmäkäyttö. Täytyy sanoa, että minulla on näiden asioiden suhteen melko helppo

koira: se ei käytä kovin paljoa silmää. Zen on myös tosi lojaali koira ja se ei kyseenalaista asioita, vaan tekee tunnollisesti mitä siltä pyydetään, mutta senkään kanssa mikään ei ole tullut ilmaiseksi. Töitä on tehty todella paljon ja tunnollisesti.

Rodun hyvä puoli on myös se, että se kesittää toistoja. Treeneissä Zen on kyllä oivaltanut asiat vain muutamilla toistoilla ja sen kanssa on todella täytynyt pohtia etukäteen

miten edetään missäkin asiassa. Tämä on toisaalta hyvä asia, mutta myös vaarallista, koska se oppii yhtä nopeasti väärät asiat. Paljon etukäteen suunnittelua ihan paperille ja ajatusta miltä haluan minkäkin palasen näyttävän ja miltä näyttäisi kisasuoritus.

Zen on tosi nuori vielä ja sekin minun pitää muistaa treeneissä koko ajan. Omaan päätä on vähän huimannut tämä etenemistahti, mutta koira on ollut tosi varhaiskypsä ja sen kanssa on pystynyt tekemään esim. palkatto-muustreenejä jo aika varhain.

Kisoissa Zen on kuin kotonaan. Se ottaa lungisti sen osan päivästä, kun pitää odotella häkissä ja sitähan se suurin osa kisapäivästä on, odottamista. Zen ei stressaa mistään reissuissa. Se on tyytyväinen ja rauhallinen uusissa paikoissa, näin se on sitten täydessä iskussa kisatilanteessa.

Ennen omaa vuoroa otan Zenin hyvissä ajoin "heräilemään" ja virittäytymään kisatunnelmaan. Kävelytän sen kunnolla ja teen virittelyt paikallaoloon. Paikallaolojen jälkeen laitan Zenin häkkiin siksi aikaa, kunnes oma suoritusuoro on lähellä. Jos en ole ensimmäinen, niin katson jonkun koirakon suorituksen, että tiedän mistä mikin liike alkaa.

Vähän ennen omaa vuoroa otan koiran häkistä ja teen vähän sen kanssa jotain ja haen sille sopivan viretilan. Tämän kesän aikana Zen on virittäytynyt hyvin kisoihin ilman sen kummoisempaa virittelyä ja se selvästi tietää, milloin on kisatilanne ja nauttii siitä.

Zen on teknisesti vahva ja nyt kesän aikana on vielä löytynyt lisää vauhtia ja asennetta liikkeisiin. Koiran vahvuus kisoissa on myös sen häiriönsietokyky ja suoritusvarmuus. Sitä ei häiritse kehän ympärillä olevat koirat ja ihmiset, eikä viereisissä kehissä tekevät koirat ja käskyt. Tätä on toki alusta asti treeneissä harjoiteltu, mutta kyllä se on osin koirassa sisäsyntyistä.

Treenaamme melkein joka päivä jotain. Se voi olla vaan yksi pieni juttu mitä teh-

Kerro koirastasi ja yhteisestä taivalleestanne. Koiran vahvuudet treeneissä ja kisoissa.

Olen Katja Kiviaho ja asun Keuruulla mieheni, kahden poikani ja kolmen koiramme kanssa. Meillä on 2 mieheni metsästyslinjaista englanninsetteriä ja itselläni on vähän alle kolmevuotias bordercollienarttu Tending Airborne "Zen". Kotona on aina ollut koiria ja kunnolla hurahdin tähän harrastukseen noin 12 vuotta sitten.

Eläimet on aina ollut lähellä sydäntäni ja hevospuolelta on siirretty aktiivikilpailuun koirien kanssa. Kilpailuviittii on sen verran, että ainakaan toistaiseksi minulle ei riitä huvikseen kouluttelu koirilleni. Aiempi koira minulla oli Welsh Corgi "Jimi" ja sen kanssa opettelun salit, niin hyvässä kuin pahassa. Jimi oli TVA. Sen kanssa ei oikein voinut harrastella kisamielessä muuta ja kun kaverini hankittua bc:n, aloin ihastua tämän rodun "työhulluuteen" ja sen kanssa pystyi harrastamaan lajia kuin lajia.

Vuosia vierähti eteenpäin ja vihdoin sain haaveilemani oman pennun. Toko tulisi olemaan meidän ykköslaji, koska se on minulle se tutuin. Toinen mikä minua kiinnostaa on pk-jälki. Sillä puolen minulla ei ole mitään aiempaa kisakokemusta, ainoastaan olen siskoni Miian belggareiden jäljestysuraa

dään ja olen pyrkinyt pitämään koiralla ajatuksen, että treenaaminen tuntuu siitä leikkimiseltä. Olen huomannut, että tälle koiralle ei sovi useamman päivän vapaat.

Vaihtelua treeneihin tulee metsätreeneistä. Jälkeä rakennettiin ensimmäisenä kesänä vain pellolle kahtena kolmena päivänä viikossa. Jälkeä on tänä vuonna ajettu vähän turhan harvakseltaan, muutaman kerran kuukaudessa. Osa treeneistä on ollut pelkkää janatreeniä. Esine-ruutua on tehty ahkerammin ja se onkin ollut hyvä tämän vuoden kokeissa.

Tokossa/tottiksessa pyrin tekemään palkattomuustreenejä jokusen kuukaudessa. Esim. viime talvena oli kisoja niin tiuhaan, että kisojen välissä treenit oli palauttavia ja ylläpitäviä. Nyt taas on pidempi väli, ettei ole kisoja ja silloin voi pilkkoa liikkeitä osiin ja tehdä korjaavaa treeniä, jos on tarvetta. Olen vienyt asteittain treenit niin vaikeaksi koiralle, että itse kisatilanne olisi koiralle helppo.

Kisauramme aloitimme koiran ollessa yksi vuotias. Samana keväänä suoritimme myös BH-kokeen. Kesällä -09 otimme osaa **tokon SM-joukkuekisaan Tending-joukkueessa**. Voitimme ison, noin sadan koiran alokasluokan ja saimme joukkue-pronssia.

Syksyn aikana pääsimme vauhdilla EVL:ään asti puhtaalla ykkösputkella, sekä saimme koularit jäljeltä ykkös- ja kakkosluokasta. Ensimmäisestä tokon EVL-kisasta tuli kakkostulos, mutta sitten saatiin kuukauden sisällä tulokset kasaan TVA:ta varten.

Talven aikana oli tarkoitus kiertää maajoukkuekarsintakokeita sen takia, että saisimme kokemusta ja rutiinia ja näkisin, mikä tasomme on kovassa porukassa. Zen yllätti minut täysin, kerta toisensa jälkeen varmoilla kisasuorituksilla. Ensimmäisessä karsintakokeessa olimme kuudensia. Alkuvuodesta Turun karsinnan sitten voitimme ja seuraavassa Haminassa olimme kolmansia. Porvoon karsinnassa nollasimme yhden liikkeen, saaden silti ykköstituloksen, mutta kärkisijoille se ei riittänyt. Kävimme vielä Kirkkonummen karsinnan ja siellä olimme taas kolmansia.

Kokeneimpien neuvosta jätin loput karsintakokeet väliin, koska meillä oli hyvät tulokset kasassa. Keväällä -10 haimme maajoukkueeseen ja valmennusrenkaaseen. Pääsimme karsintakokeiden perusteella maajoukkueeseen ja sitä myöten myös valmennusrenkaaseen.

Juhannuksena oli **tokon MM-kisat Tanskassa** ja siellä muuten hyvä suoritus, mutta minä sössin koiran kaukot. Koira teki täysin, mitä siltä pyysin. Käskyin kaukoissa yhden väärän vaihdon ja kyyti on kylmää ja siinä meni meidän finaaliipaikka. Opetus oli kova ja toivon mukaan tuli oppirahat maksettua. Joukkueena saimme MM-hopeaa.

Tokon SM-kultaa - hienoa! Miten kulta syntyi? Kerro SM-kisoista

Heinäkuussa oli sitten tokon SM-kisat Imatralla. Lauantaina oli joukkuekisa ja karsinta sunnuntaille. Lauantaina olimme EVL-luokan toiseksi

parhaat pistein 301,5 ja T-joukkueemme voitti joukkueiden Suomen mestaruuden. Sunnuntaina saimme päivän parhaat pisteet 283,75 ja yhteen lasketaan kahden päivän tulokset, niin voitimme **SM-kultaa** selvällä marginaalilla kakkoseen.

SM-kokeisiin meillä oli aikaa valmistautua kuukausi Tanskan reissun jälkeen. Siinä ei mitään ihmeitä tehty, vaan ylläpitävää treeniä ja treeneissä koiralla, sekä ohjaajalla hyvä asenne. Maastotreeniä muutaman kerran vaihtelun vuoksi. Parin kolmen liikkeen palkattomuuk- sia. Koetta edeltävällä viikolla Zen tuntui treeneissä tosi hyvältä. Viimeisellä viikolla vain keskityttiin hyvään fiilikseen ja onnistuneisiin treeneihin.

Kisapaikkaan menimme edellisenä päivänä, kun matkaa tuli sen verran paljon. Lauantai oli sateinen ja viileä päivä helleputken päälle. Sade taukosi aamun aikana ja paikallamakuut saatiin tehdä kuivana. Pilvinen, viileä keli oli aika ihanteellinen koirille. Liikkeet tehtiin neljässä kehässä. Kisapaikkana oli hyväpohjainen urheilukenttä. Kehästä toiseen pääsi aika soljuvasti. Tuomareiden linja oli parissa kehässä, ehkä vähän löysähköä. Zen teki hyvää työtä joka kehässä. Fiilis oli aivan loistava viimeisen kehän jälkeen. Tulosten selvittyä oli palkintojen jako ja seuraavan päivän ilmoittautuminen. Sitten vain mentiin syömään ja huilailemaan seuraavan päivän koitosta varten.

Sunnuntaiaamu oli pilvinen, mutta poutaista. Päivemmälle oli luvattu aurinko ja hellettä. Aamulla suoritettiin kilpailujärjestyksen arvonta. Me saimme suorituvuoroksi 15. Ylituomari ilmoitti, että tehdään liike kerrallaan. Näin haluttiin kaikille mahdollisimman tasa-

Kerro 3 tärkeää pointtia jäljen & 3 vinkkiä tokon treenaamisessa

Toko:

- Ole koirallesi selkeä, johdonmukainen, reilu ja näytä sydämestäsä tyytyväisyys onnistuneen suorituksen/treenin jälkeen.
- Ole todella mustavalkoinen asioiden suhteen ja päämäärään pyrkiminen vaatii paljon työtä, työtä ja työtä.
- Nauttikaa yhdessä tekemisestä, koiran ei tarvitse tietää tekevänsä töitä, vaan se voi tuntea vain leikkivänsä sinun kanssa tokoa ja saa sinun jakamattoman huomion.

Jälki:

- Aloita pohjatyö heti pikku pennun kanssa ja itse rakennan pohjan ensin peltojäljellä. Tee nuoren koiran kanssa jälkeä usein (pari kolme kertaa viikossa), että koira kasvaa käyttämään nenäänsä.
- Janatreenejä ei saa unohtaa. Se on ainoa asia minkä tuomari arvostelee/näkee teidän jäljestyksestä.
- Luota koiraan jäljellä ja ole sen "armoilla", älä auta koira. Sinulla ei ole koiran hajuaistia. Hyväksy se, että jälki voi joskus epäonnistua teistä riippumattomista syistä. Jäljellä täytyy tulla epäonnistumisia koiralle, se oppii niistä.

puoliset keliolosuhteet, kun helteen piti tulla päivemmällä.

Aamupäivän aikana keli lämpeni ja lämmintä oli lopulta n. 27 astetta. Liike kerrallaan tehtynä kisapäivästä tuli pitkä ja tosi raskas koirille ja ohjaajille. Koira piti viritettyä kehään yhdeksän kertaa ja itse piti pysyä skarppina koko kahdeksan tunnin kisa-aika.

Ilman kommelluksia ei meidän kisapäivä mennyt. Liikkeistä tehtiin puolet ennen ruokataukoa ja tauolle lähdetessä Zen johti. Heti tauon jälkeen oli paikallamakuu. Zen aiheutti minulle melkein sydänkohtauksen, kun se paikallamakuun vapautuksen jälkeen lähti ryntäämään yleisön sekaan. Sain sen viime tipassa hankaan ja takaisin luokseni, ennen kuin se oli mennä kehänauhon ulkopuolelle.

Zen kuumeni jonkun verran siitä, kun kehästä tultiin niin monta kertaa pois ja se sai palkan joka kerta. Paikallamakuunkin jälkeen se ilmeisesti oli sitä mieltä, että nyt mennään palkalle, vaikka en sitä tuosta liikkeestä palkkaa lelulla ja kun käänsin hetkeksi katseen koirasta, se oli jo menossa lujaa rivistön takana. Loppuliikkeiden jälkeen, kun tultiin kehästä pois, olin tosi tarkkana sen kanssa ja pidin sen tiukasti hanskassa.

Toinen mitä meille sattui oli liikkeenohjaajan nukahtaminen idarissa. Liikkuri unohti sanoa yhdellä neliön sivulla käsky ja kun liikkuri havahtui asiasta, minun olisi pitänyt laittaa koira suoran sijasta istumaan kulmaan. Tästä selvittiin niin, että lopulta teimme koko liikkeen alusta. Istuminen on niin herkkä liike Zenille ja se meni uusinnassa siten maahanmenoksi. Tuomarit oli aika armolli-

sia ja saimme korkeimmat mahdolliset pisteet eli seiskan. Onneksi mitalia ei menetetty liikkeenohjaajan mokan takia.

Pari viimeistä liikettä tehtiin peräkkäin, kun kentällä oli alkamassa jalkapallopele. Ne olivat hyppy ja ruutu. Itsellä oli jo tässä vaiheessa takki aika tyhjä ja jouduin todella keskittymään, etten herpaantu. Zen hoiti homman loppuun asti ja voitimme **SUOMEN MESTARUUDEN**. Kotimatka meni pilvissä ja olo oli epätodellinen. Viikonlopun iso apu oli ihana ketyni **Rantalan Marja** ja hänelle kuuluu iso kiitos auttamisesta, tsemppaamisesta ja seurasta.

Seuraava koitos on karsintakokeet marraskuussa ja **PM-kisat Tukholmassa joulukuussa**.

Jäljeltä PM-kultaa! Kerro päivästä

Elokuun puolessa välissä osallistuimme jäljen piirinmestaruuskokeeseen. Tarkoitus oli kisata syksyn aikana kolme jälkikoetta. Pk-puolen treenit olivat jääneet vähemmälle tokon arvokisojen takia ja olisin halunnut valmistautua vielä paremmin. Esineruutua oli tehty riittävästi ja siinä treenit menneet vaihtelevasti, hyviä ja vähemmän hyviä treenejä. Pitkiä jälkiä ajoimme vain muutaman koko kesän aikana, helteen ja ajanpuutteen vuoksi.

Viimeinen pitkä jälki ennen koetta meni tosi hyvin ja se oli kyllä Zenin parhaimpia jälkiä, mitä se on koskaan ajanut. Tehtiin vielä muutama janatreeni ennen pm-koetta ja nekin tuntui sujuvilta. Meillä on ollut vähän ongelmaa janalla oman kokemattomuuteni

takia, mutta nyt niitä on saatu korjattua paremmaksi. Ohjaajaa on myös ruodittu janojen osalta ja olen yrittänyt toimia nyt oikein.

Piirinmestaruukoe oli meidän ensimmäisen kolmosluokan jälkikoe ja ohjaajan elämänsä kolmas pk-koe. Eli siis varsin noviiseja ollaan vielä. Koe alkoi jälkisuudella ja maasto oli kivaa ja jälki sopivan haastava. Jana meni ok, mutta maastoon jäi yksi välikeppi. Koira jäljesti muuten hyvin ja otti kulmat tarkasti.

Jäljen jälkeen tottis ja Zen ensin suorittamaan. Seuraaminen ei ihan parasta Zeniä, jäivät hyvät, tasamaanouto, vinoeste ja eteenmeno hyvin. Pistemenetyksiä pk-hypystä, jossa kosketus ja paikallamakuu, missä Zen huuti. Tämä huutaminen tuli minulle yllätyksenä, kun ei ollut sitä aiemmin tehnyt. Sen "ongelman" kanssa on nyt painittu ja luultavasti työvoitto saatu, koska viimeisin koe meni hiljaa.

Tottiskentältä vielä esineruutuun ja se oli helppo. Zen löysi esineet tosi nopeasti ja tästä täydet pisteet. Näin saimme ensimmäisen ykköstituloksen kolmosluokasta ja samalla voitimme piirinmestaruuden pisteen erolla, tiukassa kisassa.

Pari viikkoa tästä kisasta eteenpäin meillä oli rotumestaruus Lahdessa ja sieltä koulaari. Kolmannet kisat oli syyskuun alussa Uraisilla ja sieltä hyvä ykköstitulos ja tulokset kasassa ensi vuoden SM-kokeisiin.

*Asioita uteli
Hanna Helminen*

Hyi, koiran hengitys haisee

Karvainen kaveri kipuaa kainaloon ja antaa kunnon pusun. ”Yäk, mikä löyhkä! Mitä sä oot syönyt?” Koiran hengityksen käryämiseen on muitakin syitä kuin pihan perältä löytynyt haudattu herkku.

Koiran hengityksen haju johtuu lähes aina suussa olevien bakteerien toiminnasta. Terveen koiran suussa on aina valtava määrä erilaisia bakteereita. Bakteerit toimivat suussa tärkeänä suojamekanismina.

Erilaisten bakteerien kesken vallitsee tasapainotila, jolloin bakteerien keskinäinen kilpailu elintilasta hillitsee haitallisten bakteerien liiallista lisääntymistä. Suun bakteeripopulaatio ehkäisee tehokkaasti sairautta aiheuttavien bakteerien pääsyä elimistöön.

Jatkuva syljeneritys huuhtelee suun limakalvoja ja pitää omalta osaltaan koko bakteerimäärän suunnilleen saman suuruisena päivästä toiseen. Syystä tai toisesta kaikki ei aina toimikaan niin kuin on suunniteltu.

Bakteerit jyllää

Suun rakenne vaikuttaa oleellisesti bakteerimäärään. Mitä poimuisempi limakalvo ja mitä syvemmät ientaskut hampaiden ympärillä, sitä paremmat mahdollisuudet bakteereilla on pysyä suussa syljen huuhtelevalta vaikutukselta suojassa. Hampaiden ympärillä olevat ientaskut ovat varsinaisia piilopaikkoja, jonne bakteerit jäävät lisääntymään ja aiheuttamaan haitallista ientulehdusta.

Pienten koirien suussa hampaat ovat lähempänä toisiaan, jolloin syljen puhdistava vaikutus on paljon tehottomampaa kuin suurilla koirilla. Samoin on lyhytkuonoisilla koirilla pitkäkuonoisiin verrattuna.

Suun bakteerit käyttävät ravinnokseen ruokaa, jota jää aina suuhun hampaiden väleihin, ientaskuihin ja limakalvoille. Ruuan koostumuksella ja ruokintakertojen määrällä on suuri merkitys sille, kuinka paljon bakteerit pystyvät lisääntymään. Nykyiset koirien kuivamuonat ovat jauhemaisesta seoksesta puristettuja pellettejä, jolloin ne hajovat jauhoksi jo suussa ja leviävät erittäin tehokkaasti suun rakenteisiin. Tämän tyyppinen ruoka on suun bakteereillekin erinomaista ravintoa. Vastoin yleistä käsitystä kuivamuonat eivät ehkäise hammaskiven muodostumista vaan nopeuttavat sitä.

Hammaskivi kannattaa poistaa

Hammaskivi muodostuu vähitellen suun bakteerien kiinnittyessä hampaan pintaan. Kun bakteereita kiinnittyy joukoittain hampaan pintaan, alkaa muodostua plakkia, vaaleaa massaa, joka imee itseensä syljessä olevia mineraaleja. Vähitellen plakki kovettuu muodostaen hammaskiveä. Hammaskivi estää tehokkaasti syljen huuhtelevaa ja suuta puhdistavaa vaikutusta, ja bakteerimäärä suussa lisääntyy entisestään. Hammaskivi tunkeutuu kohti ienrajaa estäen ientaskujen puhdistumista ja seurauksena on ientulehdus.

Vastoin yleistä käsitystä kuivamuonat eivät ehkäise hammaskiven muodostumista, vaan nopeuttavat sitä.

Ientaskujen tulehdus ja siitä johtuva hampaiden tukikudosten tulehdus eli parodontiitti aiheuttaa kaikkein yleisimmin pahanhajuista hengitysty-

tä koirilla. Haitallisten suubakteerien aineenvaihduntatuotteet aiheuttavat pahan, mädäntyneen hajuisen hengityksen. Parodontiitti etenee pikkuhiljaa yhä syvemmälle ja hammas alkaa heilumaan.

Tulehduksen etenemistä ei voida enää pysäyttää, kun se kerran on alkanut. Säännöllinen hampaiston puhdistaminen kyllä hidastaa sitä, mikäli puhdistaminen tehdään perusteellisesti oikeilla välineillä. Tämä tarkoittaa pari kertaa vuodessa tehtävää hammaskiven poistoa ja ientaskujen perusteellista puhdistamista sekä päivittäistä hampaiden harjausta.

Vanhan koiran hengitys haisee aina enemmän kuin nuoren koiran. Mitä vanhempi koira on, sitä pidemmälle ientaskujen syventyminen ja hampaiden tukikudosten löystyminen on edennyt.

Yhtäkkisen haisun syitä on useita

Äkillisen muutoksen koiran hengityksen hajuun aiheuttaa tavallisimmin luunsiru tai tikku, joka on jäänyt hampaiden väliin eikä koira ole saanut sitä itse pois. Hampaiden vaihtuminen noin puolivuotiaalla pennulla aiheuttaa tilapäisen pahanhajuisen hengityksen. Irtoamassa olevat maitohampaat keräävät bakteereja ympärilleen ja hengitys haisee pahalle, kunnes hammas irtoaa ja hengityksen haju paranee.

Eräät sairaudet, kuten munuaisvika ja sokeritauti aiheuttavat pahanhajuisia hengitystä. Munuaisviassa hengitysilmaan erittyä virtsa-ainetta eli ureaa, joka haisee ammoniakilta. Se on merkki pitkälle edenneestä munuaisten vajaatoiminnasta, sairauteen liittyy usein myös suun limakalvojen tulehdus. Sokeritaudissa koiran syljen eritysväheneminen ja syljen sokeripitoisuus edesauttaa bakteerien kasvua. Pitkälle edennyt sokeritauti nostaa elimistön ketoainemäärää, joka haisee hengitysilmassa asetonilta.

Suolistosairaudet eivät yleensä aiheuta muutoksia hengityksen hajuun muuta kuin tilapäisesti, esimerkiksi silloin, kun koira juuri on oksentanut.

Tarkastus ja puhdistus

Koiran hampaiden ja suun kunnon säännöllinen tarkastaminen kuuluu jokaisen koiranomistajan velvollisuuksiin samalla tavoin kuin muukin koiran hoito. Riskiryhmiin kuuluvat ikääntyvät koirat, kääpiörotu ja lyhytkuonoiset rodut. Suuhygieniasta huolehtiminen aloitetaan jo pentuiässä. Säännöllinen hampaiden puhdistaminen kannattaa opettaa pennulle, jolloin se on helppoa aikuisenakin.

Hammaskiveä kertyy tavallisimmin ensin kulmahampaisiin ja yläleuan suuriin poskihampaisiin. Alkava hammaskiven muodostuminen on helppo poistaa kotikonsteinkin, peukalonkynnellä tai sopivaa metallista raaputinta (esim. kolikonreunaa) käyttäen. Hampaiden harjaaminen on tehokas tapa ehkäistä plakin kertymistä hampaiden pinnoille. Puruluiden järsiminen puhdistaa hampaita tehokkaasti.

Jos koiran hampaiden väliin on tarttunut vierasesine, se ilmaisee itseään maiskuttelemalla epätavallisesti tai kaivamalla suuta tassullaan. Joskus pieni tikunpala tai luunsiru on vaikea havaita hampaanvälistä, silloin koira kannattaa viedä eläinlääkäriin tutkittavaksi.

Jos hammaskiveä on päässyt muodostumaan runsaasti, se voidaan poistaa tehokkaasti ainoastaan nukutuksessa suoritettavalla hammaskiven poistolla. Runsas hammaskiven muodostuminen merkitsee lähes aina sitä, että hampaiden ientaskut ovat löystyneet ja hammaskiven poisto joudutaan tekemään säännöllisesti ainakin 2 kertaa vuodessa.

Kirjoittaja: ELL Jukka Marttila /Koiraposti 1/01

POWERPOTE

Syyskokous la 27.11. klo 14-16

Hirsiho, Huikontie 391, 41660 Toivakka
(klo 13-14 johtokunnan kokous)

Käsiteltävänä sääntömääräiset asiat:

- valitaan yhdistyksen puheenjohtaja ja varsinaiset jäsenet erovuoroisten tilalle sekä neljä varajäsentä
 - valitaan jaostot ja niiden jäsenet
- päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarvioista vuodelle 2010 sekä jäsenmaksun suuruus
- käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat

Mikäli haluat tuoda jonkin asian syyskokouksen käsiteltäväksi, ilmoita siitä vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta kirjallisesti puheenjohtaja Minna Moisioille, Hirvenpolku 7, 40270 Palokka.

Pikkujoulut la 27.11. klo 17

Hirsiho, Huikontie 391, 41660 Toivakka
- klo 17 alkaen ruokailu
- illemmalla saunomista, kenties karaokelaulelua ja muuta ohjelmaa

Ilmoittaudu 19.11. mennessä Rauni Hämäläiselle:
puh. 040 838 0686 rauni.hamalainen@gmail.com
Ilmoita samalla, haluatko majoituksen myös.

Kuvaa ja kirjoita Nuokkuihin

Lähetä kuvia tapahtumista, kursseilta, kentältä.
Tuliko koirastasi valio? Lähetä tulokset ja kuvia.

Onko mielessäsi juttuaiheita?

Kuka persoona kiinnostaisi?

Kaipaako koulutusvinkkejä?

Vai mitä ihmettä?

Materiaali lehteen ja www-sivujen päivitykset:
nuokut@gmail.com tai jaana.pinson@gmail.com

LEENA PARTANEN

"Uusi kansainvälinen näyttelyvalio"

CIB CIE FIN & DK & LTU MVA BATLV-99 V-04 V-06
FIN TVA BH JK1 FH2

Maccabee Bilberry Cream "Nana"

s. 15.12.1997

i: Trumagic Tartan Scott

e: Pikkupaimenen Coconut Cream

om. & ohj. Hanna Helminen

Cacibejä Nana on saanut 12 vuoden aikana 4 eri maasta 12 kpl, joten oli aika hakea niille virallinen titteli: CIE. Nykyisin Nana viettää hyvin ansaittuja eläkepäiviä nauttien autoilusta ja herkuista ilman sen ihmeellisempiä esiintymisiä tai kisaamisia. Onnellinen hassu mummo.

LEENA PARTANEN

"Uusi Pohjoismaiden tokovalio, pk-jäljen PM-hopeaa & TOKO:n PM-kultaa"

POHJ & FIN & S & DK TVA JK3 BH

Tending Dayfly "Kit", s. 27.6.2006

i: CMM's Ben e: Tending More Snow White

om. & ohj. Hanna Helminen

DK TVA 13.5.2010 Esbjerg 275,5 p

S TVA 22.6.2010 Bollnäs 304,5 p

Tämän kesän koekausi oli varsin onnistunut. Jäljellä 6 koetta, joista 4 x 1.tulos, ja tokossa 5 koetta, joista kaikista 1.tulos. Isot ja lämpimät kiitokset kaikille meitä auttaneille, tukeneille ja sitkeästi kanssamme treenanneille - kiitos! Ja kiitos Kit-pieni Kytkin, Duktig Kit, on ilo olla kartturisi!